

Η ΕΛΛΗΝΟ-ΓΑΛΛΙΚΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ

Γεώργιος Δ. Πουκαμισάς¹

Η ελληνο-γαλλική συνθήκη στρατηγικής εταιρικής σχέσεως για συνεργασία στην άμυνα και ασφάλεια, με την συμφωνία αγοράς τριών συν μιας (3+1) φρεγατών τύπου Belharra η οποία την πλαισιώνει, αποτελεί ουσιαστική στροφή μετά από πολυετή απραξία της χώρας, μάλιστα στον τομέα αποκαταστάσεως της ισχύος του ΠΝ, στις θάλασσες που βρέχουν τον ηπειρωτικό κορμό και τις νήσους του κράτους.

Η συμφωνία των Παρισίων, της οποίας η υιοθέτηση, όπως τοις πάσι είναι γνωστό, είχε τεθεί επί τάπητος από τις απαρχές της διακυβερνήσεως Μητσοτάκη, υπογράφηκε, στις 28 Σεπτεμβρίου 2021, γιατί πλέον οι συνθήκες ωρίμασαν και η περιρρέουσα διεθνής ατμόσφαιρα, ενδοατλαντικώς, το επέτρεψαν.

Η ελληνο-γαλλική συμφωνία ετάραξε όντως τα ύδατα και όχι μόνον γιατί δηλοί σεβασμό στο Δ.Δ. περιλαμβανομένης της συμβάσεως των ΗΕ για το Δίκαιο της θάλασσας.

Η Ελλάς πιστή στο δόγμα «μέγα το της θαλάσσης κράτος» έκαμε ένα σοβαρό βήμα (θά απαιτηθεί ζετία μέχρι την παραλαβή των πλοίων) για την αποκατάσταση της ισορροπίας των ναυτικών εξοπλισμών στην ανατ. Μεσόγειο.

Η τουρκική αναθεωρητική πολιτική ήταν ο καταλύτης στις κυβερνητικές αποφάσεις. Όμως, η αδήριτη ανάγκη επανεξοπλισμού του στόλου με υπερσύγχρονα πλοία, εφοδιασμένα με αλληλουποστηριζόμενα αντι-αεροπορικά συστήματα που επιτρέπουν άμυνα περιοχής, είχε επισημανθεί από την ηγεσία του Ναυτικού.

¹ Ο Δρ. Πουκαμισάς διετέλεσε Πρέσβης της Ελλάδος στην Ουκρανία από το φθινόπωρο 2016 έως το φθινόπωρο 2019.

Η συμφωνία αμυντικής συνδρομής, σκοπό έχει νά συμβάλει στην ενίσχυση της αποτροπής έναντι της Τουρκίας, και -άντιθέτως προς όσα διατείνονται ένιοι κύκλοι- ακριβώς νά διευκολύνει την αναζήτηση επωφελών και βιώσιμων λύσεων διά της διπλωματικής και διεθνούς δικαστικής οδού με την Άγκυρα. Σίγουρο είναι ότι η ελληνική αποτροπή γίνεται συμπαγέστερη. Πάντως, ακούγονται από μερικές πλευρές φωνές περί υπονομεύσεως της Συμμαχίας του NATO, διότι για πρώτη, λένε, φορά, δύο Ατλαντικοί σύμμαχοι, δηλώνουν εν ανάγκη έτοιμοι νά στραφούν κατά τρίτου συμμάχου. Ότι όλα αυτά, ενθυμίζουν σύμφωνα του 19^{ου} ή των αρχών του 20^{ου} αιώνας. Ότι προτρέχουμε, όταν βλέπουμε την κίνηση ως ένα λιθάρι στην οικοδόμηση της περίφημης «ευρωπαϊκής στρατηγικής αυτονομίας». Και όμως: η ελληνο-γαλλική συμφωνία έρχεται σέ εποχή, κατά την οποία οι Αμερικανοί, ενώ αναδιατάσσουν την παρουσία τους στην Μεσόγειο με επίκεντρο την Σούδα, παράλληλα συνεχίζουν την μετατόπιση του δυναμικού τους προς τον Ειρηνικό, ανατολικά των Στενών της Σουμάτρας. Η ελληνο-γαλλική σύμπραξη, υπηρετεί απολύτως τούς σκοπούς της ευρωπαϊκής και δυτικής άμυνας: γιατί απλούστατα καλύπτει κενά.

Κάποτε υπογράφηκε μεταξύ Γαλλίας και Αγγλίας, η διακήρυξη του Saint-Malo (Δεκ 1998), προς έκκληση μερικών, αλλά όλοι ηρέμησαν. Σε μη στρατιωτικό επίπεδο, η συμφωνία του 2015 για το Nord-Stream II, που εξυπηρετεί γερμανικά, ρωσικά, κυρίως αλλά όχι μόνο, συμφέροντα. Αναστάτωση έλαβε χώρα. Η Ελλάς προς τιμήν της, δέν βγήκε νά καταγγείλει την συμφωνία, απαραίτητη εν τέλει, για την κάλυψη των ενεργειακών αναγκών μεγάλου μέρους της ευρωπαϊκής ηπείρου.

Δεν υπονομεύει την ασφάλεια και την συνοχή της Συμμαχίας, το τουρκικό κατά της Ελλάδος casus belli; Δεν διαβρώνει την συνοχή της ΕΕ, η πολωνικής έμπνευσης και κοπής «Πρωτοβουλία των 3 Θαλασσών»; Δεν πηγαίνει κόντρα στο ευρωπαϊκό οικοδόμημα η απόφαση του Συνταγματικού Δικαστηρίου της

Βαρσοβίας, ότι των ευρωπαϊκών συμβατικών υποχρεώσεων υπέρκειται το πολωνικό εσωτερικό δίκαιο;

Ας σταματήσουν οι, καλόπιστες και μη, εκ του εσωτερικού (:γιατί δεν μετέχει και η Κύπρος!) και του εξωτερικού αιτιάσεις κατά της ελληνο-γαλλικής συμφωνίας. Εν τέλει, από την σύμπραξη αυτή εξυπηρετείται η Γαλλία, υπηρετείται και η Ελλάς, ενισχύονται οι αμυντικές δυνατότητες της Ευρώπης, εντός NATO ή παραπληρωματικώς νοουμένης, πιθανολογούμε δε, ότι αυτή αυτή η συμφωνία της 28^{ης} Σεπτεμβρίου, θά οδηγήσει αναπόφευκτα σέ ανακαίνιση και μεγαλύτερη ακόμη όσμωση στην κομβικής σημασίας σχέση Παρισίων – Βερολίνου. Το νέο στοιχείο είναι, ότι στην οικογενειακή αυτή σχέση, η θέση του Παρισιού είναι αναβαθμισμένη.

Σε ό,τι μας αφορά εις Αθήνας, είμαστε υποχρεωμένοι να συνεχίσουμε την συνεχή ενίσχυση των αμυντικών ικανοτήτων μας σε υλικά και έμπυχο δυναμικό, αλλά παράλληλως, ως η σύνεση και το κοινό συμφέρον επιβάλλουν, να αναζητεί διαρκώς, οδούς επικοινωνίας και κατανόησης με την Τουρκία, στο πλαίσιο πάντως, μιας εξωστρεφούς ελληνικής πολιτικής ανοιχτών πέραν της Ανατ. Μεσογείου οριζόντων.

Η συμφωνία της 28^{ης} Σεπτεμβρίου, δεν αποτελεί πανάκεια, δεν επιτρέπει επανάπαυση έναντι προκλήσεων και απειλών. Έγινε εφικτή, γιατί η Γαλλία στην παρούσα ιστορική συγκυρία, υπολογίζει ορθώς, την γεωστρατηγική θέση της Ελλάδας, αλλά και την βούλησή της να είναι σώφρων πλην ενεργός παίκτης στην περιοχή της. Η γεωπολιτική ενηλικίωση της Ελλάδος, πρέπει να ολοκληρωθεί.

Αθήνα, 13/10/2021